

Truyện tranh

Cuộc đời Đức Phật

(Tiếp theo STr 15 và hết)

Lời thuật : *Đặng Quốc Đan (9 tuổi)*
Và : *Đặng Hoài Hương (14 tuổi)*
Minh họa : *Hà thị Hoài Linh (8 tuổi)*

LTS : Trên báo Viên Giác số báo Xuân Nhâm Ngọ đã có đăng truyện tranh Cuộc đời Đức Phật của ba em này rồi, nhưng với các hình ảnh do Hoài Linh vẽ lúc 11 tuổi bằng máy vi tính Nay cũng truyện tranh này Sen Trắng xin đăng với những tranh Hoài Linh vẽ bằng tay lúc em mới 8 tuổi. Thương tặng các em Oanh Vũ bốn phương.
Ba em : 1 ngành Thiếu và hai là Oanh Vũ, sinh trưởng tại hải ngoại, đa phần học tiếng Pháp nhiều hơn tiếng Việt. Nên trong lời thuật của Đan và Hương ít nhiều không thể tránh được sự lủng củng cú pháp Việt ngữ. Nhưng là một nỗ lực to lớn của các em khi muốn kể lại truyện Cuộc đời Đức Phật bằng tranh cho các bạn trẻ của mình, và có nhiều lời kể rất dễ thương.
Chuyện này các em được nghe ông nội (ngoại) của các em là cụ Giác Nguyên - Đặng Quốc Quân kể về nội dung và các em thuật lại. Mời các em theo dõi.

15. Bài hát chỉ con đường đúng.

Một ngày nọ, lúc Tất-đạt-Đa đang ngồi thiền, có ba cô thiếu nữ đến, vừa hát vừa múa, vừa đánh đàn. Bài hát nói: "Đừng có căng dây đàn quá sức, nó sẽ đứt; đừng có để dây đàn lỏng quá, mình sẽ không nghe được tiếng đàn. Mình phải căng dây đàn ấy cho đúng, để có thể nghe được một khúc nhạc hay". Tất-đạt-Đa nhận rằng bài hát đó đúng cho con người : Đừng có chiều chuộng cái thân mình quá, cũng đừng có hành hạ cái thân mình quá. Nên ông bắt đầu đi tắm trong suối kẻ bên, và ăn uống trở lại.

16. Một thiếu phụ dâng bát cơm sữa.

Một hôm nọ, Tất-đạt-Đa được một thiếu phụ tên là Sujata mang đến một bát cơm sữa để dâng cho Ông. Bà ấy có vài cái vị thần cầu cho sanh một đứa con, và nay bà muốn cảm tạ vị thần ấy.

Lúc bà thấy Tất-đạt-đà ở gốc cây, bà muốn cảm ơn Ông, vì bà ấy tưởng Tất-đạt-đà là ông thần cây. Bà dâng một bát cơm sữa. Tất-đạt-đà cảm ơn bà, nhưng nói cho bà biết là mình không phải là một ông thần cây. Tất-đạt-đà chỉ là một người thường thôi đang tìm Chân lý. Năm người bạn đạo của Tất-đạt-đà (tới nay vẫn tu với Ông) bèn bỏ đi chỗ khác, vì lầm tưởng rằng Tất-đạt-đà đã ngừng bỏ sự tu hành.

17. Mara phá Tất-đạt-đà.

Mara (Ma-vương) không muốn là Tất-đạt-đà đạt được Chân lý, vì sợ rằng lúc Ông tìm được rồi, thì mọi người sẽ tu theo Tất-đạt-đà và sẽ không còn dưới quyền của Ma-Vương.

Lúc đầu Mara hóa phép ra sấm sét và bão , tàn phá hết mọi vật chung quanh, nhưng Tất-đạt-đà và cây bồ đề vẫn yên lành nhờ hào quang bao quanh.

Mara gọi các con quý nhỏ; mấy con đó bắn Tất-đạt-đa bằng những mũi tên tẩm thuốc độc. Lúc mấy mũi tên sắp đụng Ông, thì nó biến thành hoa sen. Mara hóa phép ra thành mấy cô gái đẹp để mấy cô ấy "cua" Tất-đạt-đa. Nhưng "cua" không được. Cuối cùng Mara hóa phép ra vợ và con của Tất-đạt-đa. Nhưng Tất-đạt-đa cứ ngồi thiền hoài. Mara chịu thua, trốn đi mất. Ông thua rồi.

18. Tất-đạt-đa tỉnh giác (1)

Tất-đạt-đa ở lại một mình. Ông ấy tiếp tục ngồi thiền. Một buổi tối Tất-đạt-đa thấy mình ở trong đời khác, trong người khác. Tất-đạt-đa suy ra là

mình có thể sống nhiều kiếp. Tất-đạt-đa kiếm ra tại sao mình bị khổ sở và làm sao mình có thể ngừng đau khổ. Nếu mình làm việc thiện, mọi người trả mình việc thiện. Nếu mình làm việc ác, mọi người trả mình việc ác. Con người thường tìm hạnh phúc trong dục lạc, nhưng chỉ kiếm được thất vọng mà thôi. Chỉ có một cách để kiếm sự sung sướng : Đó là làm việc thiện cho người khác, nể người khác, và giúp đỡ người khác. Nay Tất-đạt-đa đã giác ngộ rồi, Tất-đạt-đa đã thành Phật.

***** (1) : Giác ngộ

19. Thời thuyết pháp đầu tiên

Bấy giờ đức Phật không biết dạy đạo cho ai trước. Ngài nghĩ tới nhiều người lắm. Cuối cùng, Ngài nhớ đến năm ông tu sĩ bạn xưa của Ngài. Năm ông đó còn đang kiếm sự thật ở một khu rừng kè bên. Ngài đến khu rừng đó và giải thích cho năm ông bạn là Ngài đã kiếm được sự thật rồi, Ngài đã thành một ông Phật rồi. Ngài chỉ cách làm sao mình có thể dứt bỏ được sự đau khổ và có thể vui vẻ được. Năm ông đó thành năm ông đệ tử đầu tiên của Phật.

20. Nỗi khổ của bà Gô-ta-mi

Một ngày nọ, Đức Phật gặp một bà tên là Gô-ta-mi. Bà ấy mới mất đứa con trai, và không muốn chôn con của bà. Bà hỏi Phật làm sao để cho con bà sống lại. Đức Phật nói là có thể giúp bà được, nhưng bà phải đem đến Phật một hạt cải, nhưng hạt cải đó phải thuộc một nhà trong đó không có ai chết cả. Bà Gô-ta-mi đi tìm hỏi khắp nơi, nhưng trong nhà nào cũng đã có người chết. Bà suy ra là người nào cũng phải chết, người nào một ngày kia cũng phải xa lìa những kẻ thân yêu và phải chết. Đó là sự tự nhiên của cuộc đời. Bà ấy bèn chôn xác đứa con, rồi đến xin làm đệ tử của Đức Phật.

21. Cải thiện một tên cướp sát nhân.

Một tên cướp tên là Angulimalo muốn được sinh lên cõi Trời. Tên đó nghe thấy người ta bảo muốn sinh lên cõi Trời mình phải giết một trăm người, cắt một lóng tay những người đó để làm một giây chuyền.

Tên đó đã giết được 99 người rồi. Lúc thấy Đức Phật, tên đó liền chạy theo để giết. Đức Phật vẫn đi chậm rãi như thường mà tên cướp không sao bắt kịp. Angulimalo ngừng chạy và hét lên để Phật ngừng lại. Phật trả lời: "Ta đã ngừng từ lâu rồi... Chính ông phải ngừng lại!". Angulimalo không hiểu. Phật giải thích: "Ta đã ngừng làm các việc ác đến người khác từ lâu ... còn ông vẫn còn làm việc ác". Angulimalo hiểu giết người cầu lên cõi trời là sai; hắn từ bỏ mọi việc ác và xin làm đệ tử của Phật.

22. Đức Phật về thăm gia-đình

Phật đã nhận được nhiều thư của vua cha Suddhodana. Phật dẫn theo nhiều đệ tử về thăm gia đình mình. Lúc đầu vua cha tức giận lắm vì thấy con

của mình, một vị hoàng tử, đi ăn xin nơi những nhà thường dân, lại mặc những quần áo người nghèo hèn. Phật giải thích cho vua cha nghe đó là thường

lệ của những nhà tu "khất sĩ" đã từ bỏ mọi giàu sang phú quý. Lúc Phật đã giải thích hết cho vua cha nghe, vua hiểu và xin làm một đệ tử của Phật. Kế tiếp, Phật đi thăm vợ xưa là bà Yasodhara. Bà qui xuống chân Phật và xin làm đệ tử của Ngài luôn. Con của Phật là Rahula đến thăm cha và cũng xin làm đệ tử của Phật luôn.

23. Từ bi đối với thú vật

Một hôm, Phật thấy một đàn cừu đi nhanh quá, nên có một con cừu con không theo kịp. Phật bế con cừu con trên tay và đi theo đàn cừu. Người chăn cừu giải thích cho Phật nghe là mấy con thú ấy được

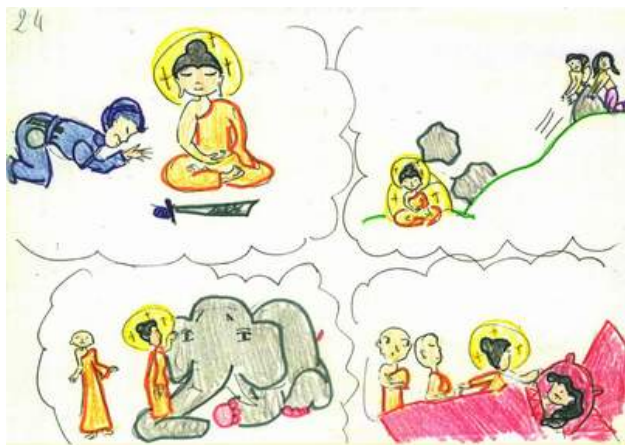

dẫn đến các ông bà-la-môn của vua Tần-Bà-Sa-La (Bimbisara), và sẽ bị giết để cúng thần. Phật giải thích với ông vua và các vị bà-la-môn khuyên đừng giết thú vật. Chúng sẽ đau khổ, và mình thêm tội lỗi trong kiếp tương lai. Về sau, vua Tần-Bà-Sa-La xin làm đệ tử Phật, và cấm giết các thú để cúng thần.

24. Lấy thiện trả ác (mối thù của Đề-bà-đạt-Đa)

Đề-bà-đạt-đà, em họ của Phật, ganh tị Phật lắm. Thấy những người kính thương Phật mà không tôn trọng Đề-bà, ông ấy cố ý muốn giết Ngài. Lần đầu, Đề-bà sai một người cầm gươm đi giết Ngài. Người đó thấy Phật đang ngồi thiền, về từ bi quá, không giết Ngài, và đặt thanh kiếm dưới chân Phật, rồi quỳ lạy Ngài luôn. Phật bảo ông ấy chạy trốn cùng với mẹ ông ta, càng xa Đề-bà càng tốt.

Lần thứ nhì, Phật đang ngồi thiền dưới chân một ngọn đồi; Đề-bà liền kết với con vua Tần-bà-sa-la (Bimbisara), xô một tảng đá rất to từ ngọn núi xuống. Nhưng tảng đá chỉ lăn gần bên Phật, một mảnh vụn văng trúng chân Ngài và Ngài chỉ bị thương nhẹ mà thôi.

Lần thứ ba, Đề-bà cho một con voi dữ uống rượu say rồi thả về phía Phật. Nhưng con voi này được Phật rải lòng từ bi, trở thành hiền, bèn quỳ xuống hôn chân Ngài.

Tuy Đề-bà đối xử không tốt với Phật, nhưng lúc Đề-bà bị bệnh nặng, Phật vẫn đến săn sóc Đề-bà như con mình.

25. Những lời dạy cuối cùng của Đức Phật

Lúc Phật vào khoảng tám mươi tuổi, thì sức khỏe kém hẳn, biết mình sắp từ trần rồi. Phật muốn sống những ngày chót của mình tại nơi mình đã lớn

lên, tức là thành Ca-tỳ-la-vệ (Kapilavastu), bèn cùng với các đệ tử lên đường về Kapilavastu. Phật ngừng lại tại một làng nhỏ Câu-thi-na (Kusinagar), vì có một ông già tên là Thuần-đà (Cunda) mời Phật tới để cúng dường bữa ăn trưa. Sau khi ăn nấm, Phật thấy trong người khó chịu. Phật bảo các đệ tử loan báo là Phật sắp từ trần. Phật bảo A-nan-đà (Ananda) mắc một cái võng giữa hai cây Sala, trong một khu rừng gần Kusinagar.

Hàng trăm đệ tử đến thăm Phật. Vài người chưa đắc đạo thì khóc thê thảm. An-nan-đà khóc nhiều nhất. Các người đó sợ mất một vị thầy chỉ dẫn. Phật nói với họ một lần chót: "Nếu các con suy ngẫm kỹ

lường những lời chỉ dẫn của ta, thì các con không cần sự có mặt của ta nữa. Các con hãy tự thấp đuốc lên mà đi. Pháp và Luật sẽ là Thầy của các con. Hãy cố gắng lên!" Phật thien một lúc khá lâu rồi từ trần.

26. Đám tang của Đức Phật

Được tin Phật từ trần, cả hàng ngàn người tới, đem hoa và hương tới. Nhiều người khóc lắm. Máy vị đệ tử chánh của Phật, như A-nan-đà (Ananda) và A-na-luật (Anuradha) sửa soạn đám tang của Phật cho trọng thể. Người ta rước xác của Phật tới chùa

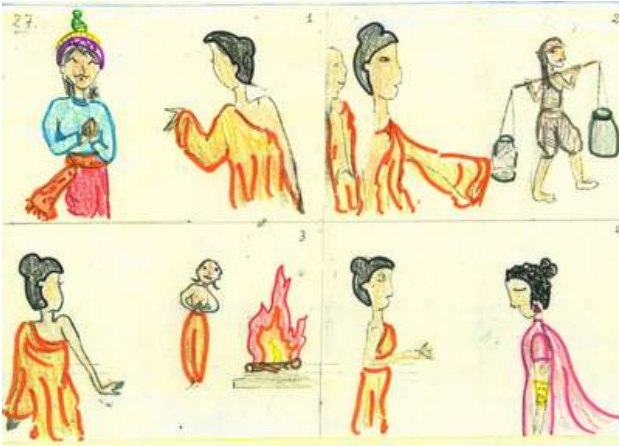

của dân Malla để đốt. Nhiều ông vua tới dự đám tang. Máy ông ấy tranh nhau xá-lợi Phật. May sao, có một ông rất biết điều nói lên như sau: "Hết cả đời, Phật dạy cho chúng mình diệt sự đau khổ, đừng tham lam, đừng hờn giận, thương yêu và giúp ích mọi người, mọi loài. Giờ lúc này, Phật từ trần, thì máy ông lại cãi nhau !...". Cuối cùng, máy ông vua chịu chia đều xá-lợi Phật, đem phần mình về nước mình, và mười tháp được xây lên để cúng Phật.

27. Lời dạy của Đức Phật là cho hết mọi người không phân giai cấp.

Thời Đức Phật còn tại thế, các giai cấp hết sức phân chia. Có giai cấp hoàng tộc quân quyền, có giai cấp thầy tu Bà-la-môn (Brahmanes), có giai cấp thương gia, và thợ thuyền; cuối cùng có giai cấp tiện dân, cùng khổ không được đụng đến ai; một tiện dân không có quyền múc nước nơi một giếng dành cho các giai cấp khác.

Tuy vậy, Đức Phật tiếp nhận trong hàng ngũ tu sĩ của Ngài (tăng đoàn) cả các bậc quý phái như vua Tần-bà-sa-la (Bimbisara) và các vị quan của vua, lẫn tiện dân như Sunita, người gánh phân; cả những tu sĩ Bà-la-môn như Ca-diếp (Kaçyapa) thờ

lửa, lần người trước làm gái điếm như Ambapali. Điều quan trọng là đã tu tâm, có đức tin và đạo hạnh.

28. Những lời dạy của Đức Phật truyền bá khắp thế giới

Sau khi Phật tử trần, các đệ tử của Phật họp nhau lại để ghi chép lại những lời Phật dạy trong kinh sách. Lời Phật dạy được lưu truyền khắp Ấn-độ, rồi truyền khắp Á-châu : Trung hoa, Tây tạng, Nhật bản, Việt nam, Lào, Cao miên, Miến điện, Tích lan, vân vân ...

Cuối cùng, trong thế kỷ thứ 19 và 20, lời Phật dạy lan ra khắp thế-giới : Âu châu, Mỹ châu, Úc châu, Phi châu ... Tất cả mọi người đều có thể theo lời Phật dạy. Những điều chính cốt là : Tránh các việc ác, Làm các việc lành, Thanh lọc tâm ý, Ấy lời Phật dạy.

Cầu mong hết thảy mọi loài đều được an lạc.

(Hết)

Áo Tím trong mưa

(Mến tặng chị Mai Xuân GDPT Chánh Giác để nhớ mãi kỷ niệm bên lễ trại Lộc Uyển)

Tình tang Áo Tím đi chơi
 Áo qua phố cũ có người đứng trông
 Trời xuôi má đỏ hồng hồng
 Áo đi bước nhẹ, mưa tuôn giọt vừa

Tình tang Áo Tím trong mưa
 Áo qua phố cũ, người thừa thớt người
 Người ta còn đứng mỉm cười
 Áo đi bước nhỏ, mưa rơi giọt dài...

Bi chừ phố vắng bóng ai
 Tình tang Áo Tím không người chờ trông
 Trời xuôi nổi nhớ ngập lòng
 Áo đi bước chậm, mưa tuôn giọt sầu...

Tình tang Áo Tím trong mưa
 Tình tang Áo Tím trong mưa, tím buồn.

N.S.

BẠN CÓ BIẾT !

MƯỜI TAI VẠ CHO NHÂN SINH

Theo báo cáo của cơ quan quốc tế OMS lo về sức khỏe mọi người, thì đứng hàng đầu các tai vạ gây ra 40% tử vong trong số 56 triệu người chết trên thế giới trong năm 2001 được liệt kê như sau, bắt đầu từ tai vạ gây chết nhiều nhất :

- 1. Nạn thiếu ăn, -2. Nạn dục tính nguy hiểm (trong đó có Sida), -3. Áp huyết cao, -4. Hút thuốc, -5. Rượu, -6. Nước dơ, -7. Cholestérol, -8. Khói bốc ra từ than củi, -9. Thiếu chất sắt, -10. Mập phì.

Và cơ quan này đã đề những biện pháp hữu hiệu, không tốn kém để phòng ngừa, chúng ta hãy chờ xem họ thực hiện ra sao.

(Dịch tờ báo Metro 31-10-2002)